

Predikant: Ds L. Huisman
Plaats: Terneuzen
Nabetr. H-A
Tekst: Jesaja 11 : 10

Zingen: Psalm 36 : 2 en 3

Zingen: Psalm 99 : 8

Schriftlezing: Jesaja 11

Laat ons samen bidden:

"Heere, dat geeloven wij dat er bij U vergeving is, en dat Gij daarom recht kinderlijk gevreesd wordt. Daar getuigt Ge van, Heere; dat hebt U vanmorgen gedaan als U ons de tekenen liet smaken van Uw liefde; als wij Uw bloed mochten drinken en uw vlees mochten eten, en daardoor verzekerd werden van de erfenis die U voor ons bewaart, en ons bewaart voor de erfenis; een ons troost en sterkt in het strijdperk van dit leven. En ons zichtbaar geopenbaard heeft: "En ziet, Ik ben met ulieden, al de dagen, tot aan de voleinding der wereld!" En dan zult U eeuwig bij ons zijn; en dan zullen wij eeuwig bij U zijn, o God! Dan zal de eerste tijd voorbij gegaan zijn; dan zullen we eeuwig zingen van Gods goedertierenheden. Heere, daartoe hebt Gij U een gemeente op de aarde gevormd, Die Gij als een licht in het midden van een ondergaande wereld in stand houdt, door de kracht van uw genade! Heere, wij kunnen ook gen ogenblik staande blijven, zonder uw onmiddellijke nabijheid; en zonder de leiding van Uw Heilige Geest, dan glijden onze voeten uit op het modderig pad van de zonde! Maar, Heere God, wij bevelen ons aan U! Ook juist nu we weer de tekenen van uw liefde hebben ontvangen; en de satan aan de deur van ons leven ligt, om als eerste binnen te komen. Heere, behoedt ons, bewaar ons bij Uw Woord. laat dan ons een stok en een staf zijn, op de weg die nog voor ons ligt! Wij hebben het nodig, Heere; wij zijn onszelf niet en ogenblik toevertrouwd; wij hebben U in ons leven al zoveel keren beloofd niet meer te zullen zondigen. En we meenden het, Heere; dat weet U. De zonden zijn ons de dood geworden, en Uw liefde en Uw genade is voor ons het leven geworden. Maar helaas, wij begrijpen het, wanneer Paulus zegt: "Als ik het goede wil doen, dan ligt het kwade mij bij!" Heer, daarin zijn wij niet

onschuldig; wij laten het kwade over ons komen, omdat wij de wacht niet houden! U hebt ons vanmorgen opnieuw de tekenen van uw liefde betoond; dat we daarop zouden zien, als de boze ons verleidt, als de wereld ons aftrekt, als ons eigen hart ons verleidt, dat we dan stand zouden houden, in de strijd; in die felle strijd; in die aanhoudende strijd, tegen onszelf, onze boze bedorven begeerte; en tussen de wereld die ons verleiden wil! Die ons af wil trekken van onze Bruidegom, aan Wie we trouw gezworen hebben, vanmorgen aan de dis van het verbond. Heere, houdt U onze handen, ons hart, in uw hand. Laat ons niet van U weggaan; laat het niet toe, Heere, dat we ons achterwaarts zouden wenden. Maar lat ons oog gevestigd zijn op de overste Leidsman en de Voleinder van ons geloof, Die om de vreugde Hem voorgesteld, het kruis heeft verdragen en de schande veracht! Het was voor U een vreugde ons in U bezit te krijgen. Heere, wij kunnen het niet begrijpen, maar Gij zegt het; het is waar, Gij hebt het bevestigd, dat U het trouweloos geslacht in Adam de rug omgedraaid, weer om zou keren, om U lief te hebben, en U te dienen. Dat was de prijs die door de Vader U beloofd is, voordat Gij naar de aarde kwaamt; en om die prijs hebt Gij de hemel verlaten. Om hier op aarde mensen, die van nature net als alle andere mensen, vervreemd zijn van U, en van het leven der genade, om te keren, te bekeren; met en nieuw hart te begiftigen en met Uw Geest te vervullen, zodat wij weer kinderen van God geworden zijn! En dat wilt U sterken, dat hebt U betoond, Heere! O, dit doe ons dan onze adeldom beseffen, die we van U ontvangen hebben, opdat wij toch niet zouden wroeten in het slijk van deze wereld, alsof we nog van beneden waren; alsof al ons vermaak hier was aan deze kant van het graf. Maar laat ons Uwer gedenken in de strijd van ons leven, ziende op de Overste Leidsman en de Voleinder van het geloof: Jezus! En U volgen! Het zwaarste van het kruis draagt U! En als U ons dan nodigt om achter U aan te komen, het kruis op ons te nemen, dan is heet toch maar een zeer licht kruis. Dan hebt U het zwaarste, dan hebt U het gehele kruis gedragen; de toorn van God, die op ons komen moest, hebt U van ons weggenomen, en Zelf op Uw schouders genomen; en Gij zijt er onder weggezonden tot in de hel toe, toen U het uit riep: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" En wij weten waarom! O God, laat het ons elke dag weten. Dan zullen we afstand nemen van de zonde; het was om onze ongerechtigheden. De straf die ons de vrede aanbrengt, die was op

U, Heere Jezus! De geselslagen die wij ons waardig gemaakt hebben, die hebt Gij op Uw rug laten neerdalen, als het stemmeloze Lam; Gijn hebt het aanvaardt! O God, hoe groot was Uw liefde, hoe groot is uw ontferming! Dat U Zich ook over ons wildet nederbuigen! En onze Verlosser wilt zijn; en ons laat verkondigen: "Keer om; keer om! Keer u naar Mij toe, o zondaar! In Mij is het leven! het eeuwige leven!" Heere, dat mogen wij geloven. Dat hebben wij vanmorgen voor Uw aangezicht beleden, hetzij door en toevluchtnemend geloof; hetzij door een zwak geloof; hetzij door een geloof dat elke dag Uw kracht nodig heeft om staande te blijven tegen de zonde die in ons is; en ons omringt! Maar het is toch het echte geloof, wanneer het door de liefde werkende is; door U gewrocht; dat kan ons de satan toch niet afnemen! "Bezwijkt dan ooit in bittere smart, of bange nood mijn vlees en hart, dan zult Gij zijn voor mijn gemoed: mijn rots, mijn deel, mijn eeuwig goed! " Heere, sterk al Uw kinderen daarin, in dat geloof dat op U vertrouwt! Dat Zich verlaat op Uw gerechtigheid. Heere, dan zullen wij beseffen wij zondaren te zijn; dan geloven wij het; dan belijden wij het. Maar dan belijden wij het bij U; aan Uw voeten, aan Uw hart; gelovende dat U gekomen bent om zondaren zalig te maken! Dan passen wij bij elkaar: een Zaligmaker bij een zondaar! Dan zullen wij de overwinning behalen in Uw kracht en door Uw Geest, en door Uw genade; eeuwig; eeuwig! Heere, als er vanmorgen geweest zijn die U niet kennen; die om andere reden, U bekend, aan de dis hebben aangezeten: Heere geef dan niet en laat het dan niet toe, dat ze zichzelf bedriegen zouden! U kunnen ze niet bedriegen; niemand, maar dat ze zichzelf niet bedriegen zouden, en denken dat ze kinderen van God zijn en ze zijn het niet. Wilt U dan in Uw genade hun ogen openen, opdat ze zouden zien wat ze gedaan hebben, en zich waarachtig aan U zouden overgeven; zich zouden bekeren!, nu het nog heden is. Er zijn er misschien ook achter gebleven, Heere, zoals zo dikwijls; die onder allerlei strijd en ellende de hoop lieten vergaan; en die zijn blijven zitten. Heere, reken ze het niet toe! Wees hen genadig, o God; breng ze aan Uw voeten in de schuld; de smart: God weer verloochend! Jezus Christus weer miskent; gezegd: "ik ken Hem niet!" O, het was zo bitter voor Petrus, toen U hem in de ogen zag; hij heeft zo hartelijk geweend, omdat hij U niet erkend had; dat hij gezegd had: "Ik ken Hem niet! Ik heb niks met hem te doen gehad!" Breng ons dan op die plaats, Heere. Dat kunt U! Gedenk ons

zo te samen; ook in deze middag in een ure van nabetrachting. Laten wij er kracht uit mogen putten, dat U Dezelfde blijft; en dat U nog altijd weer Zich over mensen zoals wij ontfermd; die in hun nood de toevlucht zoeken tot U! Laat het Woord der verzoening vanmiddag daartoe ook leiden; dat wij als schapen achter de herder zouden aankomen! Met nieuwe moed de weg zouden gaan, die Gij voorgegaan zijt! Verzoen het zondige, Heere, dat ons van U wegtrekt; dat onze ogen verblind. Laat ons als uw uitverkoren gemeente, wandelen als kinderen des lichts, opdat de wereld zou zien dat Gij ons lief gehad hebt! Zegen onze jongens en onze meisjes; onze kinderen. Heere, zij zijn lidmaten van onze gemeente; en zij dragen het teken van Uw verbond aan hun voorhoofd! Doe ze het bedenken, Heere, dat ze in hun jonge jaren de keus zouden doen, om liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd: voor een tijd! Voor een tijd de genieting der zonde te hebben! En wat voor genieting? Het uitnemendste van dit leven is nog moeite en verdriet! Wat is er te genieten als we U niet kennen? De echte genieting begint daar waar wij ons neder mogen buigen met berouw voor onze zonden; en onze lege handen mogen uitsteken bij U om ontferming! Daar begint het eeuwige leven, Heere; daar krijgen we er smaak van wat genade betekent! Daar komen we tot U gevloeden, met alle last van onze ongerechtigheid, om ons door U te laten leiden. Heere, wilt U die wonderen ook werken in onze kinderen, Heere; onze jongens en onze meisjes. De deur is nog open; en Uw roepstem komt ook tot hen: "Mijn zoon, mijn dochter, geef Mij uw hart!" Geef Mij uw hart! Gij wilt niet een inbreker zijn; Ge wilt het niet met geweld doen; Ge wilt geen slaven in Uw dienst; U wil jongens en meisjes, die zeggen: "Heere, U wilt mijn hart, mijn oog blijft op U staren! Ik kom tot U gevloeden, de ellende drukt mij neer!" Onze kinderen, Heere, geef ze indrukken van Uw liefde en van Uw genade; opdat het ze bewaren zou voor de zonde, en ze vroeg in hun jeugd aan U zou mogen verbinden om Uw kinderen te mogen zijn! Zou er voor U iets te wonderlijk zijn? Denk aan degen die we thuis moesten achterlaten; de zieken, de eenzamen, die bij de kinderen moeten blijven. Die in het ziekenhuis en in inrichtingen zijn; wil hen niet begeven en wil e niet verlaten; U zijt toch aan al de platsen van Uw heerschappij! Wees toch met uw kerk in deze wereld in nood; in het laatste der dagen waarin wij leven. Vergeet Uw erfenis niet, als zij moede geworden is! Zegen al Uw kinderen,

al Uw knechten, die zich opmaken om Uw boodschap, de boodschap van uw genade te brengen; hier en op de zendingsvelden; in het werk en in de evangelisatie. En overal waar mensen bezig zijn, jong en oud, om anderen hen te wijzen naar het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Laat Uw Koninkrijk komen! Heere, het getal Uwer knechten is zo weinig; ook deze gemeente is al zo lang vacant! Ach, lieve Heere, ontferm U Zich over hen. En breng ze met uw hand de man Uws raads, die voor hen in en uit zal gaan, voor het aangezicht des Heeren. Ach, wij smeken het U, Heere; zou er voor U iets te wonderlijk zijn? Ge doet nooit met ons nar onze zonden; niemand heeft het verdiend; niemand van ons! Maar Ge zijt genadig en barmhartig, en Gij hoort het gebed! Dat smeken wij van U, Heere. Laat ook Uw dienaar vanmiddag bediend worden, door Uw Heilige Geest, dat hij het Woord zuiver zou mogen brengen, tot heil van Sion; tot roem van Uw nooit volprezen Naam, om het bloed, het bloed der verzoening; het bloed van Jezus Christus Uw Zoon, onze Heere, Amen!"

Zingen: Psalm 66 : 6 en 8

Geliefden, in deze ure van nabetrachting op het H-A van vanmorgen, willen wij aan u het Woord bedienen, uit het gedeelte wat wij samen gelezen hebben, uit de profetie van Jesaja, het elfde hoofdstuk, in het bijzonder het tiende vers.

"En het zal geschieden ten zelve dage dat de heidenen, naar de wortel van Isai, die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen; en Zijn rust zal heerlijk zijn!"

De banier der volken! Drie gedachten:

- 1. Die Banier der volken die vergaderd de strijders onder Zich;**
- 2. Die bemoedigt ook!** Omdat, er staat in de tekst: "Hij zal staan!" Straks zullen we zien wat het betekent: "Hij zal staan!" Opgericht; Hij zal gezien worden. En dat bemoedigt de strijder! En eindelijk,

- 3. Die Banier der volken Die geeft ook rust.** Want het is waar, die strijd duurt tot aan het eind; totdat wij ingaan in het hemelse Kanaän in het land der ruste. Maar ten tijde van onze strijd op aarde, geeft God in Zijn barmhartigheid, ons toch ook dat wij rusten mogen. Al is de vijand dan nog niet overwonnen; al zitten wij er nog middenin; al zijn er nog zoveel dingen die op maandag, dinsdag enzovoort op ons af zullen komen, dan onder Die Banier strijdende, worden we bemoedigd en ontvangen we ook rust die onze ziel nodig heft, om op nieuwe krachten te komen.

Daar willen wij van spreken, in deze ure van nabetrachting, op de bediening van het H-A.

De profeet Hagi die heeft gesproken van het komen tot de wens aller heidenen. De wens aller heidenen. En Paulus heeft op de Areopagus daarop ingehaakt, en gezegd dat de tijden gekomen zijn, dat de heidenen zullen vragen naar die wortel van Isai! Die heeft gezegd dat de heidenen zouden zoeken en tasten, of ze Hem vinden mochten. Die heidenen die van God niet afwisten; aan wie het evangelie nog niet gebracht is. Hoe kan dat dan? Ja, maar God heeft de eeuw in ons hart geschapen. Al weet de heiden niet Wie God is, hij weet wel dat er en God is! O ja, u weet, ik heb lang genoeg op het zendingsveld vertoeft, om te weten: er is geen heiden, al heeft hij nog nooit iets uit de Bijbel gelezen of gehoord, die toch niet gelooft aan een God; Wie dat Die God dan ook wezen mag! Allemaal, groot en klein, zijn bang, ja voor Wie? Voor een God! En hoe ze Hem dan ook noemen, hoe ze Hem dan ook vereren, hoe ze Hem dan ook trachten tevreden te maken, dat is allemaal verschillend. Maar er is een kennis in ons hart, door God er gelegd. We kunnen er over heen lezen, zoals en atheïst, die zegt: "Er is geen God!" Maar hij meent het niet! Hellenbroek die leert ons al in het vragenboekje: "Dat is meer een wens, dan een dadelijk geloven!" En dat is ook zo! Hij gelooft niet dat er geen God is; hij wenst het; en daarom spreekt hij het uit. Arme mens! Nooit gen houvast; nooit geen toevlucht; nooit iets waar je op terug kan vallen, in ziekte en ellende, in nood en in dood! Alleen door het leven! Dat is toch iets ellendigs? Dat is ellendig! Geen toekomst! Geen Helper! Geen God aan Wiens hart je uit mag

schreien, en je leed mag vertellen; en op Zijn genade mag wachten! O, dat is werkelijk het ellendigste wat er op de aarde denkbaar is! De heidenen, zei ik straks, die hebben hun goden gehad, en die hebben getast, zegt Paulus. Net zoals iemand die in het donker is, en aan het zoeken is van iets wat hij hebben wil; maar hij ziet het niet! Hij tast maar zo overal! En zo hebben de heidenen al hun goden afgetast; en nergens hebben ze het gevonden. En toch is elk mens, ook die heiden daar, op God aangelegd. En nu heft Jesaja gezegd, ver, ver voordat de Messias kwam: "En toch zal het gebeuren!" En wij weten dat gebeurt is! "Het zal geschieden ten zelve dage!" Ja, het heft nog wel een poosje geduurd; want van Jesaja tot Christus, dat zijn heel wat eeuwen geweest. En toch zegt hij: "Ten zelve dage!" God heeft het hem in zijn hart gelegd: "Ten zelve dage, dan zullen de heidenen naar de wortel van Isaï vragen!" Naar de wortel van Isaï! De heidenen! Vroeger dan zochten de heidenen naar goud en zilver, en steen en hout, om hun goden te maken. En ze maakten goden; en ze aanbaden hun goden; en ze verwachtten voordeel en profijt van hun goden! Maar het aren goden zonder leven; zonder ogen, zonder oren! En wat nog erger is: Goden zonder hart! Ze hadden ze zelf niet lief; ik heb nooit een heiden gehoord, die zijn god lief had. Ze waren altijd bang van hun god; ze waren altijd bezig om overal hun dolissen, en hun tovermiddelen neer te hangen, dat de goden toch maar niet binnen konden komen! Want, o, die goden die kunnen je zoveel kwaad doen! Die kunnen je schapen ziek maken, die kunnen je koeien dood maken. Wat heb je dan nog over om van te leven? En ze kunnen je kinderen besmetten dat ze allemaal dood gaan! Vreselijk! Hou die goden toch op en afstand! Houdt ze buiten de deur! Zo leven de heidenen met hun goden, omdat zij geen goden zijn! Wij die hebben die goden niet meer; wij lachen dar natuurlijk om, als iemand voor een beeldje knielt, of ergens wat dingen in zijn huis ophangt, in de hoop dat hij daar de goden mee zal verjagen! We schudden het hoofd, en we zeggen: "Arme blinde heidenen!" Maar weet je wel dat een mens niet zonder God kan leven? En als je nu belijden moet, en vanmorgen beleden hebt; en zo zijn er nog al wat: Ik ken God niet! Maar dan dient u ook een afgod! Heeft u zich dat al eens gerealiseerd. Want we moeten iets hebben om van te leven! We zijn van Gods geslacht! We zijn geen koeien, of varkens, of andere dieren, die met een handvol voer tevreden gesteld kunnen worden! Als onze buik

maar vol is, dan kunnen we wel leven! Nee, nee! Dan zou u niet hier in de kerk zitten! Wij zijn van Gods geslacht! Wij zijn niet tevreden met goud, zilver, een mooi huis, en een goede toekomst, en een best salaris, en noemt u maar op! Ook onze jonge mensen niet! Echt niet! Al is er nog zoveel te beleven! Al krijg je vijftwintig gulden zakgeld! Ik weet van jongens die krijgen vijftachtig gulden zakgeld; ze werken dan al hoor! Vijftachtig gulden zakgeld! Zestig te veel natuurlijk! Maar ik ben maar een ouderwetse man! Ja, zijn ze daar me tevreden? Welnee! Nee! Ik ken ze! Ik ken ze ook! Heel goed! Ze hebben er te weinig aan, want de zaterdagmiddag en avond duurt zo lang! En ze hebben zoveel vrienden; en het bier is zo lekker; een de muziek is zo mooi, dat ze nog meer nodig hebben! En vraag eens aan die jongens, en ook aan die meisjes: als ze 's zaterdagavonds om twaalf uur terugkomen: "Was het lekker?" Nou ja, als ze dan nog en beetje in de roes verkeren van het bier, dan zeggen ze: "O ja, wij hebben lol gehad, hoor!" Maar als ze weer nuchter aan het worden zijn, dan zeggen ze: "Ach ja, ja mmm! Ik kan niet zeggen dat het leuk was; dat het lekker was! Maar we zijn bij elkaar geweest, en we hebben lekker bier gedronken; en lekker wat met elkaar gepraat! Je moet toch eens wat anders dan werken, is het niet waar?" Dat zijn de afgoden van onze tijd; zakgeld, onze voorspoed, onze vakantieplannen. En, eh, versta me goed, hoor; ik wil u dat niet allemaal afnemen; ik ben geen kluisenaar. Maar, eh, mijn vraag is; en ik denk dat het de vraag van God is, aan u: Is dat uw leven? is dat uw perspectief? Ziet u dar nar uit? Wees eens eerlijk tegen jezelf; als je bij elkaar bent; vrienden onder mekaar; mensen onder elkaar; grote mensen onder elkaar: Waar spreekt u dan over? Want wat het vat in heft, dat geeft hij uit! Is het dan altijd alleen maar geld verdienen? Een goede baan hebben? Straks met vakantie gaan? Het huis opknappen? Een nieuwe auto kopen? is het dan altijd alleen maar van deze wereld? Misleidt jezelf niet! De Bijbel zegt: "Waar je schat is, daar zal je hart zijn!" En nu moet je het maar uitzoeken, met je eigen ziel, voor Gods aangezicht! En het is hoogst tijd, dat je daar nou mee begint, en niet uitstelt tot morgen! Want waar je het nu zoekt, en waar je probeert er mee bovenuit te komen; want daarvoor zijn toch de drugs, en de plezieravondjes, en de huizen van ontucht: die zijn er toch voor om er even bovenuit te komen! Dat dagelijkse werk, dat is zo vermoeiend, en zo eentonig! Je wilt er eens even uit! En wij arme mensen, zo lang als

wij God niet kennen, dan zoeken wij er bovenuit te komen: Zonder God! En dat zal God niet toestaan! Om nog eens te benadrukken: Wij zijn van Gods geslacht! God zal niet toestaan dat één mens vrede heeft zonder Hem! In Hem wordt rust geschonken! Het vette van Zijn huis gesmaakt! In Hem! Van Wie wij gekomen zijn; Die ons gemaakt heeft; Die ons het leven gaf! In de tijd van de Romeinen, toen was de godsdienst der volken tot een belaching geworden. Athene stond vol met tempels, vol met afgodsbeelden, vol met altaren, zelfs één voor de onbekende god! Ja, daar kom een mens terecht, als hij God voorbij gaat, en hij maakt zijn eigen goden, en hij noemt ze god! En nu heeft Jesaja in het O-T al geprofeteerd: "Te dien dage, het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de wortel van Isaï zullen vragen." De wortel van Isaï, iedereen weet natuurlijk wat daar mee bedoeld wordt: de Heere Jezus! Maar, Hij is toch niet de wortel van Isaï? Hij is toch uit Isaï voortgekomen? Hij is toch meer de tak van de boom van Isaï? Ja, dat is waar! Hij is ook de zoon van David, maar Hij is ook de wortel van Isaï! Hij Die Zich, voordat Adam was, voordat Abraham was, reeds geopenbaard had, als de Redder, en als de Zaligmaker! De Vader heft Hem aan de gemeente beloofd! Abraham heeft begeerd Zijn dag te zien; en hij heeft Hem gezien; en hij is verblijd geweest in de belofte! En Izak heeft in Hem geloofd! En Jakob heeft met Hem geworsteld. En eindelijk heeft Jakob van Juda gezegd: "Juda, gij zijt het! Uit u zal de leidsman geboren worden!" En zo heeft Israël op Hem gehoopt! En nu wij, die de vervulling der belofte hebben, die vanmorgen met onze ogen, Jezus Christus gezien hebben, in de tekenen van brood en van wijn: is Hij, is Hij onze God? Kennen wij Hem als de wortel van Isaï? Als Davids grote Zoon? Als onze Verlosser? Kennen wij Hem als zodanig? Of zoeken en tasten wij nog maar, net als de mensen daar rondom de Areopagus, of we misschien God toch ergens zouden vinden! Dienen we nog steeds een onbekende God? Waar wel onze vaders van gesproken hebbe; waar onze moeder van gesproken heeft; waar we op de school van gehoord hebben! Maar is Hij in ons persoonlijk leven nog de onbekende God? U hebt het vanmorgen bewezen: het grootste deel van de gemeente heeft gezegd: "Ik ken Hem niet! Ik ken Hem niet! Want als u Hem gekend had, dan zou u gekomen zijn! O, als u iets in uw leven gekend had van God geopenbaard in het vlees; Jezus Christus, de Zaligmaker van zondaren; de Redder van verlorenen, dan was u aan Zijn voeten gevallen;

dan was u vanmorgen gekomen! En dan had u Zijn Naam beleden. Al zou er vuur van de hemel zijn neergedaald! Want die liefde van Christus, die tot Hem wederkeert, die is sterker dan de dood; en die ijver is harder als het graf! Daaraan kunt u weten of de Geest Gods in u werkt! Want dat doet de Geest; de heilige Geest; Die het dode stenen hart, tot een vlezen hart maakt! Hij maakt de band weer heel, die door de zonde verbroken is. En van stonde aan kan je niet meer zonder God leven! Van stonde aan komt er een begeerte in je hart: "Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten, Wie ik zoek; war mijn hart naar uitgaat! Wie ik waardeer; Wie ik begeer te vinden! Naar Wie ik roep, dag en nacht: Ontferm U, ontferm U mijner, o God! Ontferm U mijner!" Daar begint het nieuwe leven, wie zo bidt, wie zo smeekt, zie zo worstelt! In diens hart is het licht reeds opgegaan; dat wil ik zeggen tot vertroosting van de van verre staande; die toch met en oprecht hart God zoekt; maar die zegt: "Het is zo groot, het is groot, je voor zo'n hele gemeente uit te spreken! Ik geloof in Jezus Christus! O, ik begeer! God weet het! Het is het verlangen van mijn ziel. Tranen schrei ik in eenzame nachten! Als mijn ziel Hem mist, terwijl ik Hem niet missen kan! Maar om openbaar te komen!" Ach, het komt ook omdat we vaak zo verkeerd denken. We denken soms, als we toch een begeerte hebben om aan het H-A te komen, dat we daarmee bezig zijn, om aan de mensen te zeggen: "Kijk eens, ik ben ook een kind van God!" Dat is een verkeerde gedachte. Als we recht aan het H-A komen, als een behoeftige ziel, dan is dat geen vlag op ons schip; dat is dat niet en uitroepen: "Kijk eens, mensen, nou hoor ik er ook bij!" Maar dan is het: "O God, ik kan niet anders! Ik verga zonder U! Ik sterf zonder Uw gemeenschap! En Heere, dan sterf ik liever aan de avondmaalstafel, in de bekentenis: "U zoekt mijn hart! Mijn oog blijft op U staren! Laat mij van het spoor in Uw geboon vervat, niet dwalen Heer', laat mij niet hulpeloos varen!" Dan dat ik zou blijven zitten, en aan de mensen zou laten zien: "Hij betekent niks voor mij! Ik ken Hem niet! Ik heb Hem zelfs niet lief!" Want als u bent blijven zitten hebt u ook een belijdenis gedaan! Kom, denk er nog eens aan, eer dat het de volgende keer weer Avondmaal is, als God het geeft! Durft u dat aan? Durft u voor Gods aangezicht, daar voor de hele gemeente te zeggen: "Ik ken Hem niet! Hij heeft Zich nog nooit over mij nedergebogen! Ik heb nog nooit iets goeds in Zijn ogen gelezen! En ik heb nog nooit Zijn milde handen over mij

uitgestrekt gevoel!" Dan staat u aan de verkeerde kant; dan moet u niet rustig naar huis gaan, en zeggen: "Ja, als je onbekeerd bent kun je niet aan het H-A komen! Zo is dat nu eenmaal!" Nee, dat is een dooddoener; dan moet u dit toch wel uw ziel prikken, steken, geweld aan doen, als u beleden hebt: "Ik ken Hem niet!" Want zonder Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf! Stel u niet gerust op iets anders, dan op Jezus! God zal het niet toelaten, dat u ergens anders uw vertrouwen in stelt, dan in de Zoon Die Hij gegeven heft, tot een Zaligmaker van zondaren. "Het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt!" Beproof daarin uw hart! "Er zal en tijd komen," zegt Jesaja: "Dat de heidenen naar Die Wortel van Isai, Die staan zal tot een Banier van de volkeren, vragen zullen!" Want Die Banier, Die God opgericht heeft, en dat hoef ik toch niet twee maal te zeggen: dat is de Kruisbanier! Waarin het teken van het Lam staat; het kruis! Jezus Christus en Die gekruisigd! Dat is de Banier! En God heft Die Banier opgericht! En u weet, in die oude tijd, toen men nog geen strijd voerde met bommenwerpers, en tanks en geschut wat veertig kilometer ver kon raken, toen streed men met het zwaard en met het schild, waar men zich me dekte tegen de vurige pijlen! Toen was het juist zo belangrijk dat er een Banierdrager was; zo'n speciale soldaat, met spieren van staal; de sterkste van de hele compagnie, die mocht de banier dragen, vlakbij de overste van het leger! En die ging voorop in de strijd! En het leger volgde! En zo lang de soldaten in de strijd tegen de vijand, die Banier maar zagen wapperen, al was het in de verte, dan wisten ze het: "De strijd is nog aan de gang! En de Koning leeft nog! En de Banierdrager staat naast Hem!" Zo heeft God ook ons in het strijdperk gesteld! Die volharden zal tot het einde, die zal zalig worden! U hebt geloofsbelijdenis gedaan, toen u 19, 20 of 21 jaar was! En toen hebt u vrijwillig dienst genomen in de militia Christi! In het leger van Jezus Christus! Toen is die banier voor u ontrold. En het is u duidelijk gemaakt, at het betekent een lidmaat van het leger van Jezus Christus te zijn! Strijdt u die strijd? Tegen wereld, zonde en duivel? Heel eenvoudig gezegd, jongens en meisjes: voor wie leef je? Leef je voor jezelf? Voor je genot? Voor je vrienden? Voor je vriendinnen? Voor je zakgeld? Voor de vakantie die aanstaande is? Best, best, best! J mag het allemaal hebben, maar is het je leven, vraag ik je! Is het je leven? Geef eens antwoord aan God. Je moet toch eenmaal antwoorden; waarom het nu niet eerlijk gezegd?

God kan er nog verandering inbrengen. Als je nog moet zegen: "Eigenlijk, eigenlijk gaat het me niet om God, om Zijn vriendschap, om Zijn gemeenschap! Eigenlijk leef ik voor dit leven; dit lekkere leven, van beneden, en van de wereld; met mijn vrienden en vriendinnen! Genieten van dit leven!" Zondaar daar komt u niet mee klaar! Nogmaals: we zijn van Gods geslacht! Hier binnen blijft er toch een wachter, die zegt: "Bedrieg jezelf niet! Al had je nog honderd gulden zakgeld per week meer. En al had je nog duizend gulden salaris meer per maand: ben je dan gered?" En al beloofde God je honderd jaar op deze wereld te mogen blijven; ben je dan echt gelukkig? Nee, "ons hart blijft rusteloos in ons, totdat het rust vindt in U, o God!" Naar de Banier, naar de Banier heen! Naar Jezus heen! Naar de Banierdrager! Ga niet verder van Hem af! Verdwaal niet meer en meer in het leger van de vijand! Straks is de Banier uit zicht! Dan vindt je het niet meer nodig om te bidden; dan vindt je het niet meer nodig om naar de kerk te gaan! Dan leef je zoals de kinderen der wereld, die de Banier niet kennen! En dan bent u verloren! Zonder de Overste Leidsman en de Voleinder van het geloof! Hier staat het: de heidenen die zullen naar hem vragen; naar de Wortel van Isai, naar Jezus Christus! Doet u dat ook? Wilt u dat nu ernstig in uw harte voornemen, tijdens deze dienst een verbond maken met God; dat als u het tot nu toe niet gedaan hebt, dat u plechtig zweert in deze kerkdienst, dat u weder wilt keren tot Hem, dom u onder die Banier uw leed aan Hem wilt vertellen, uw zonde voor Hem uit te schreien; en ziende op Die Overwinnaar, voor Wiens eer die Banier is opgericht, u te begeven, onder dat vaandel, onder die Banier, van onze Heere Jezus Christus! En zeg mij uit dit Woord: welke jongen kwam tot Jezus, die door Hem werd teruggestuurd? Welk meisje zocht Hem, van wie Hij gezegd heeft: "Ik heb jou niet nodig!" Welk kind kwam tot Hem, die Hij niet bij de hand vatte, en hem zalig sprak? "Laat de Kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet, want dezulken is het Koninkrijk der hemelen!" Kom, waak op uit de slaap des doods! "Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet!" Die Banier, daar vergadert Hij zondaren! De kracht van het kruis, van de liefde van God, ten volle geopenbaard, in het offer van Jezus Christus! Als Zijn tranen u niet tot tranen kunnen bewegen; en als Zijn bloed, zijn tot bloedens toe geslagen wonden, u niet ontroeren kunnen in uw ziel, dan zal niets, maar dan ook niets uw hart kunnen bekeren! En daarom:

naar de Banier! Die Banier bemoedigt, want die Banier Staat! Zolang als het evangelie van Jezus Christus gepredikt wordt, breiden de armen van Jezus Christus Zich naar u uit; en roept Hij het u toe, jong een oud: "Mijn zoon, mijn dochter, vader moeder; oude grijsaard: Kom tot Mij, en uw ziel zal leven! Al had u met vele boeleerders geboeleerd, keer nochtans weder!" Al had je de helft van je leven al aan deze wereld gegeven, dan zegt God: "Als je oud geworden bent, en de grijsheid je slapen tekent, dan ben Ik Dezelfde!" Dat staat in de Bijbel. Haast je dan om je levens wil! Daar is een Beschutting; God heeft het ons vanmorgen getoond; we hebben het uit Zijn handen ontvangen. Hij heeft onze ziel versterkt! Het is weer meegevallen bij God! Meegevallen, dat Hij ons opnieuw liet zien, en ons liet inprenten; en ons versterkte in het strijdperk van dit leven! En waarlijk, wij hebben net nodig; wij hebben machtige vijanden, hier van binnenuit! En die van buitenaf komen, om met de binnenpraters mee te doen, om ons leven te verwoesten; om ons weer terug te trekken bij die oude heer, die we afgezworen hebben, de wereld en de duivel! Hij is vanmorgen tot ons gekomen, en Hij heeft ons de Banier getoond, we hebben de Kruisbanier gezien; in het gebroken Brood, en in de vergoten Wijn! En die Banier Die staat nog! Want Jezus leeft nog! En Hij is nog de Koning der ere; en Hij is nog de Herder van Zijn schapen; en Hij is nog de Trooster van de treurenden. Hij heft het ons laten zien, dat Hij nog even, even lief is voor Zijn schapen, voor Zijn kudde, als dat Hij was, toen Hij naar Golgotha ging; bijna bezwijkend onder Zijn kruis! Nog eens: Die Banier alleen, Die zal ons tot inkeer brengen. Geen straf, geen slagen! Dat kan pijn doen! We kunnen schreeuwen; we kunnen zelfs in de gevangenis onze zonden belijden! Maar niet aan de voeten van het kruis! Maar dan helt het je niet! Je kan je zonden uitschreeuwen voor de mensen. Dat heeft Judas ook gedaan: "Ik heb verraden," zegt hij: "Onschuldig bloed!" Maar hij was op de verkeerde plaats; hij had het aan Jezus' voeten moeten doen! Dat moet gij ook doen! Het helpt je niet, als je zegt: "Ja, ik ben een zondaar; ik ben onbekeerd! Mij zal je aan het H-A niet zien!" Dat helpt je niet! Zeg het tegen de Heere! Buig voor Hem! Zeg het met tranen! Zeg: "O God, nou ben ik al 20 jaar; of veertig jaar; of zestig jaar; of tachtig jaar! En nu ben ik nog zonder Verlosser! Nou loop ik nog maar wat rond, en ik heb de Banier niet in het oog gekregen! Ik strijd, maar ik weet niet waarvoor ik strijd! Ik heb geen

doel in het oog! Ik weet niet waar ik op richten moet! Ik ben de weg kwijt! Breng mij terug bij de banier!" Want die Banier staat! Jezus' handen zijn uitgebreid! Niemand kan zeggen: "De Heere wou mij niet hebben hebben!" Dan zal hij zeggen: "Ik heb geroepen, maar gij hebt geweigerd om te antwoorden!" Je moet niet de ene waarheid tegen de andere waarheid uitspelen! Je moet luisteren naar wat de Heere zegt! Als je het niet alleen meer af kan; als de noodzaak in je leven geboren is, als je niet meer verder kan: "Kom tot Mij!" "Ten zelden dage, als die Banier opgericht wordt..." En nu, nu, elke preek, dan wordt die banier opgericht! Ja, zegt u, dat geloof ik wel: voor mensen die God zoeken! Weet u wat er staat: "De heidenen!" Die heidenen die hadden niet eens het teken van Gods verbond; en die heidenen die zullen naar die Banier, die tegelijk de wortel van Isaï is, die staan zal tot een Banier der volken: die heidenen zullen vragen! Hij Die het lam Gods is; de Weg, de Waarheid en het Leven; die zullen naar Hem vragen. U ook? Zult u het ook doen? Hoe lang denkt u nog te leven? Hoeveel preken denkt u nog te kunnen horen? Hoeveel boodschappen van de hemel wilt u nog ontvangen, eer gij uw harde hart, en eer gij toch eens tot de belijdenis komt: "O God, wees mij zondaar genadig!" Kom, laat dit de dag zijn.

En u die wel aan de bediening van het avondmaal was; de Banier staat, u hebt het gezien: vast in de handen van de Heere. Vermoeid, verklaagd door de satan; aangesproken door uw eigen geweten! ; ontevreden, over de weg die u gaat! Wel, die banier staat! En zo lang als die banier staat, en gij daar schuilt, zal de vijand u niet overwinnen! Als ge dan gevallen bent, staat dan weer op! God heeft aan ons bevestigd dat Hij ons met ons een eeuwig verbond maakt; en we hebben het uit Zijn eigen hand weer gegeten, en we hebben het met de mond weer gesmaakt! Laat ons wederkeren tot Hem, van Wie wij afgekeerd zijn. En Hij zegt heet: "Dan zal Ik uw overtredingen vergeven, en uwe zonden zal Ik niet meer gedenken!" En als God niet meer aan mijn zonden gedenken, dan kan niemand er meer aan denken; want Hij alleen weet hoe boos ik ben! Wat er in mijn hart leeft. En als Hij nou die put, die donkere zwarte put van mijn leven wil reinigen, en schoon wil wassen met Zijn dierbaar bloed, met Zijn Goddelijke liefde, wie is het dan die nog een mond durft open te doen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardig maakt; wie is het die verdoemd? Dan heb ik altijd

goede moed; dan hef ik het hoofd omhoog, en zal ik de eerkroon dragen. Door U, door Jezus, de banier der volken; opgericht; op Hem zien; totdat ik rusten zal. "En Zijn rust zal heerlijk zijn!" Daarvan nog een paar woorden, nadat wij gezongen hebben.

Zingen: Psalm 87 : 4 en 5

Die Banier was het verzamelpunt; daar werden de legers naar toe getrokken; daar werden ze tot de krijg bereid. Die Banier was het punt waar ze bemoedigd werden. Als die Banier er nog maar was, dan was het nog niet verloren! Hoe hevig de strijd ook mocht zijn, dan stonden de gewonden weer op; dan zeiden ze: "De Banier staat nog; we hebben nog niet verloren!" En dan mochten ze ook onder die Banier rusten!" Onder die Banier rusten; dat geeft God ook; aan deze kant van het graf reeds. Daar staat ook: dat er en rust overblijft voor het volk van God! En dat is niet alleen de eeuwige rust, straks als ze hun ogen mogen sluiten, en we opgaan tot Gods altaren. Maar er is ook reeds een rust hier in aanvang; de rust van het geloof; de rust in God; de ware Rust. En wanneer ontvangen wij die rust? Wel, als wij uit onszelf mogen opzien tot die grote banierdrager; tot die geheel enige Kruisbanier! Tot die Verlosser van al onze zonden. Al zijn we dan verwond, al zijn we dan vermoeid, al zijn we dan hongerig en dorstig, al leven we nog niet het leven dat we begeren te leven: zonder zonde, voor Gods aangezicht! Al moeten we dan dagelijks kermen: "O God, wees mij genadig, want ook deze dag heb ik het weer verkorven, en bedorven. Maar mijn ziel kleeft U aan. Ik heb U hartelijk lief, o Heere, mijn Rotssteen en mijn Verlosser!" Dan zal die Banier ons telkens de Rust geven; hier op aarde, aan de dis van het verbond! Hier wordt de rust geschonken; hier mogen wij onze zaligheid buiten onszelf zoeken, in Christus Jezus. Hier houdt de drijver op; hier is de toorn Gods gestild! Hier is de last van onze zonde, voor een ogenblik van onze ziel afgenomen. En hier mogen wij ons verblijden in de Heere onze God! Kom, geliefden, een woord van toepassing: Is Jezus u dierbaar! En zeg nou niet: "O ja, dat is weer zo'n evangelisatiepraatje, dat je overal kan horen. Ik vraag zoals de

Bijbel het aan u vraagt; en zoals God Zelf het aan u vraagt in Zijn Woord: "Wat dunkt u van de Christus?" Dat is de vraag waar het op aan komt: Wat dunkt u van de Christus? Is uw godsdienst nog steeds en godsdienst van doen en van laten? Hier een weinig en daar een weinig? Mooi oppassend, mooi langs het randje lopen, dat de mensen niets kunnen zien, waar ze je van zouden kunnen beschuldigen; en voor God hol en leeg. Geen eenzame plaats kennend, waar u uw hart voor God uitstort? Geen belijdenis van je schuld voor God? Geen tranen van berouw over je zonde? Dan ken je ook de liefde van God niet; die ken je niet! Dan ben je de ongelukkigste van alle mensen. Ik wil de wereld niet met je ruilen! Wat je dan in dit leven hebben mag; het is alles buiten Hem, te kort, te kort! Kom haast u! Haast u! Op het Woord van Zijn genade! Haast u om uws levens wil! Ik las deze dagen in één vaan de Schotse oud-vaders: "Als u de gemeente vermaant tot Jezus te komen, dan vragen ze: "Maar, maar ik ken Hem niet! Ik ken Hem niet! Wat moet ik dan bij Hem doen? En waarom zal ik tot Hem gaan?" Dan zegt hij: "Luister! God heeft Zijn dienstknechten gezonden, en die zijn net als de bovenmeester van de school! Als de klas begint, dan luist hij de bel, of hoe dan ook. En dan komen daar de kindertjes, voor het eerste jaar; de eerste dag komen ze op school. En ze zitten daar in hun bankje. En nou, de juffrouw, of de meester die gaat er maar mee beginnen! En stel voor: daar hangt het bord; en hij neemt het krijt; en hij zet en streepje, of hoe hij dan ook begint. En hij vraagt de kinderen: "Hé, wat is dat?" Dan zeggen de kinderen: "Meneer, ik weet het niet! Want ik ben pas voor de eerste dag op school!" Wat zegt die meester dan: "O nou, ga dan maar naar huis hoor! Als je dat niet weet, dan heb ik niks aan je!" Nee! De meester zegt: "Nou zal ik het je vertellen. Dat is nou een één; zo'n streepje, zoals ik dat op het bord zet. Nu krijg je allemaal een stukje papier, of een potlood, of een pen; en nu moeten jullie dat streepje gaan zetten: een één!" Ja, kinderachtig, hè? Nee, kinderlijk! Dat is heel wat anders dan kinderachtig! Als je bekeerd wil worden, dan moet je tot de Heere komen. Dan moet je als een onwetende op zijn school komen; en dan moet je naar Hem luisteren! En als Hij dan het bord voor je zet, en Hij schrijft daar de letters op wat Hij wil; dan moet je vragen: "Heere, wat betekent dat? Want ik ben pas op school, en ik weet het nog niet!" Zo zei één van onze beproefde oud-vaders het! Ik spreek het maar na, ik vond het een prachtig voorbeeld. ik dacht: "Ja, zo is het! Zo is

de prediking; ook voor degenen die God niet kennen! Kom op school, en Hij zal het je leren! Hij zal je dag voor dag zal Hij je leren wat je nodig hebt om zalig te worden! Buig dan je knieën. Niet alleen plichtmatig voor en na de maaltijd. Dat doen we; zo christelijk zijn we wel! Maar uit de behoefte van je hart. Daar waar je bent; daar waar de Heere je aanspreekt; waar het Woord van God tot je komt. Waar de preek van de zondag doordreunt in je leven. Buig je dan neder voor het aangezicht des Heeren, en bidt: "Heere, zegen anderen, maar ook mij! Ga mij niet voorbij, o Vader! Zie hoe mij mijn zonde smart!" Want, want je weet het toch dat je zonder de genade, die in Christus Jezus is, verloren bent? Zondag aan zondag hoor je het toch? Zou je het dan niet gaan zoeken? Zou je dan niet gaan vragen naar de Heere, en naar Zijn sterkte? "Ziet de heidenen!" staat er! De heidenen die zullen gaan en die zullen vragen naar de wortel van Isaï die staan zal tot een Banier der volkeren. Als er stond van Israël, alleen maar van het volk van God; dan kon je zeggen: "Ja, dat is voor die man daar, en voor die vrouw; en die mensen daar; dat zijn kinderen van de Heere! Maar ik, arme ellendeling! Waar moet ik mij bergen!" De volken! Staat hier! Daar hoort u ook bij. "Die staan zal tot een Banier der volken! En die zullen naar hem vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn!" Waarachtig: heerlijk zijn! Als we tot het geloof komen; twee dingen: dat ik zonder hem verloren ben; en dat Hij gekomen is om verlorenen zalig te maken. Dat past in mekaar als een sleutel in het slot; die twee horen bij elkaar! Dus niet eerst proberen je uit de drek uit te halen, en een goed mens te worden. Maar en zondaar en Jezus; een verlorene en de Redder! God de Zaligmaker en een zondaar, passen bij mekaar. O, laat dan in een ure van nabetrachting, u toch op het hart wegen. We gaan naar huis. Laat dit uw overlegging zijn. Houdt niet op hart en hand op te heffen naar omhoog! Laat het Avondmaal u tot bekering brengen! Zeg bij uzelf: "O God, hoe moet het nu verder?" Niet aan het avondmaal geweest; elk ogenblik te kunnen sterven! De eeuwigheid te moeten aan doen! Zonder Redder. Zonder onder die Banier geleden en gestreden te hebben, en zonder in het gezicht van die Banier te kunnen sterven!" Buiten God en buiten Christus! Laat er geen gras over groeien. Zeg niet: "Later! Later!" Zo zijn er al duizenden nar de hel gegaan! Maar heden zo gij Zijn stem hoort! Heden, nu; jongens en meisjes; nu! Je behoort tot het zaad der gemeente; je draagt het teken van het verbond! Als nu de

heidene welkom zijn, zou God dan jou laten kreunen, en je van smart laten omkomen; en je wegstoten van voor Zijn aangezicht? Jongens, en meisjes: Hij zal het niet doen! Zoek den Heere, want Hij is nu te vinden! Roept Hem aan want Hij is nabij! En niet alleen de kinderen; wij allen, zo wij hier in de kerk vandaag geweest zijn. Die Banier der volken; daar gaat het om. Strijden we, rusten we, vergaderen we, leven we in het gezicht van die Banier? Nee, dan is de strijd nog niet afgelopen! dat niet! De vijand zal toch weer op uw ziel aanvallen. Zo lang wij in dit leven zijn is hij altijd weer opnieuw bezig om ons weg te trekken uit het gezicht van het kruis! Maar weet, als u vanmorgen iets smaakte van het offer van uw dierbare Borg en Zaligmaker, dan zijn de zonden u de dood geworden! En wat is het medicijn tegen de zonde? Probeer het maar eens; oefen het maar eens. Als de zonde op je aanvalt, dan moet je zelf maar uitzoeken wat het is; het is voor elk mens, en dan op een andere wijze: maar het is toch allemaal zonde! Dan is hij tegen één ding niet bestand; dat is tegen het bloed van Christus! Er is geen kind van God die voort kan gaan, om te zondigen, met het oog op het gekruiste Godslam! Ik roep al Gods kinderen tot getuigen! Als Jezus Christus waarlijk in het vizier van ons geloof is; als wij werkelijk de Man van smarten zien gekroond met de doornenkroon van mijn ongerechtigheden, dan moeten de zonden er uit; dan maak ik schoon schip met alle ongerechtigheden! Dan zou ik liever sterven, dan nog langer ze te verdragen. Daarom: zie op het kruis! Zie op het Lam Gods! Zie op Jezus Christus! Dan zullen de zonden meer en meer in u afsterven; en dan zult gij meer en meer door de Geest Gods geleid worden. Uw leven heiligen; nauwer aan hem verbonden worden! Toenemen en opwassen in de kennis en in de genade van onze Heere Jezus Christus! En daarin wordt onze God verheerlijkt, dat wij veel vruchten dragen; vruchten van liefde; vruchten van ootmoed; vruchten van goedwilligheid; vruchten van medelijden! Dat we gaan gelijken op Christus. Dat we Zijn beeld meer en meer gaan vertonen; als Hij schold dat Hij niet weder schold; en als ons leed gedaan wordt dat we dan niet dreigen. Maar het over geven in de hand van onze rechtvaardige Rechter, Die we als onze Rechter uit den hemel verwachten; Die al Zijnen, eerst Zijne, en dan mijnen vijanden onder Zijn voeten zal verpletteren; en mij en al degenen die Zijn Naam beminnen, zal opnemen in

Zijn heerlijkheid! En dan zullen we altijd verlost van onze zonden, altijd bij den Heere zijn! Amen!

"Heere onze God, Gij hebt ons op deze dag getroost met Uw beloftenissen! En Gij hebt ons ook aangevuurd om staande te blijven in de dag van strijd! Ziende op Die Banierdrager, Die nooit moede geworden is, omdat Hij de satan verpletterd heeft en de gerechtigheid heeft aangebracht; en de weg naar het Vaderhart heeft geopend, in Zijn dood en bloedstorting. Dierbare Jezus, wij willen noot vergeten: wij willen elke dag daar aan denken; en dar kracht uit putten in onze strijd; tegen wereld, duivel en zonde! In de hoop, in heet geloof dat we eenmaal eeuwig de overwinning zullen behalen. Blijf bij deze gemeente, Heere. Als de week weer begint, de nieuwe week, als de arbeid roept: mogen wij het dan doen als christenen; als jongens en meisjes die anders leven, dan die kinderen die God niet kennen! En die niet van hem weten willen. Als mannen en vrouwen, die die Banier gezien hebben, Die Kruisdrager; die het bloed gezien hebben, wat het gekost heeft, om de prijs te behalen; die wij mogen ontvangen, om niet, door de verlossing die in Christus Jezus is! Geef al Uw kinderen de vrijmoedigheid om als kinderen des lichts te wandelen, temidden van een krom en een verdraaid geslacht. Verzoening doende over al onze zonden; in dat bloed dat reinigt van alle zonden! Om Jezus' wil, Amen."

Zingen: Psalm 72 : 10 en 11

Zegenbede

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.